

DIREKTIVA 2013/50/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 22. listopada 2013.

o izmjenama Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu, Direktive 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje i Direktive Komisije 2007/14/EZ o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Direktive 2004/109/EZ

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 50. i 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

(1) U skladu s člankom 33. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ Komisija je morala podnijeti izvještaj o primjeni te Direktive Europskom parlamentu i Vijeću, uključujući i o primjenosti ukidanja oslobođenja za postojeće dužničke vrijednosne papire po isteku razdoblja od 10 godina iz članka 30. stavka 4. te Direktive te o potencijalnom utjecaju primjene te Direktive na europska finansijska tržišta.

(2) Komisija je 27. svibnja 2010. donijela izvješće o primjeni Direktive 2004/109/EZ koje je ukazalo na područja u kojima bi se režim stvoren tom Direktivom mogao unaprijediti. Izvješće posebno ukazuje na potrebu pojednostavnjivanja obveza određenih izdavatelja kako bi

uređena tržišta postala atraktivnija malim i srednjim izdavateljima koji prikupljaju sredstva u Uniji. Nadalje, učinkovitost postojećeg režima transparentnosti potrebno je unaprijediti, posebno u vezi objave korporativnog vlasništva.

(3) Također, u svojoj Komunikaciji od 13. travnja 2011., pod nazivom „Akt o jedinstvenom tržištu – Dvanaest mjera za poticanje rasta i jačanje povjerenja – Zajedno za novi rast”, Komisija je prepoznala potrebu za preispitivanjem Direktive 2004/109/EZ s ciljem unapređenja proporcionalnosti obveza primjenjivih na mala i srednja poduzeća, uz istodobno osiguravanje iste razine zaštite ulagatelja.

(4) Prema izvješću i Komunikaciji Komisije, trebalo bi smanjiti administrativni teret povezan s obvezama u pogledu uvrštenja za trgovanje na uređenom tržištu za mala i srednja poduzeća kako bi se poboljšao njihov pristup kapitalu. Obveza objavljivanja izjava poslovodstva za razdoblje tijekom godine ili tromjesečnih finansijskih izvještaja predstavlja značajni teret za mnoge male i srednje izdavatelje čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenim tržištima, a nije nužna za zaštitu ulagatelja. Te obveze također potiču kratkoročni učinak, a odvraćaju dugoročno ulaganje. Kako bi se potaknulo stvaranje održive vrijednosti i dugoročno usmjerene strategije ulaganja, nužno je smanjiti kratkoročni pritisak na izdavatelje i potaknuti ulagatelje da osmisle dugoročniju viziju. Stoga bi trebalo ukinuti obvezu objavljivanja izjava poslovodstva za razdoblje tijekom godine.

(5) Državama članicama ne bi smjelo biti dozvoljeno da u svoje nacionalno zakonodavstvo uvedu obvezu da se periodične finansijske informacije moraju objavljivati češće od godišnjih finansijskih izvještaja i polugodišnjih finansijskih izvještaja. Međutim, države članice trebale bi biti u mogućnosti od izdavatelja zahtijevati objavljivanje dodatnih periodičnih finansijskih informacija, ako takav zahtjev ne predstavlja značajni finansijski teret i ako su zatražene dodatne informacije proporcionalne faktorima koji doprinose doštenju investicijskih odluka. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje nikakve dodatne informacije koje zahtijeva sektorsko zakonodavstvo Unije, točnije, države članice mogu od finansijskih institucija

⁽¹⁾ SL C, 93, 30.3.2012., str. 2.

⁽²⁾ SL C, 143, 22.5.2012., str. 78.

⁽³⁾ Stjalište Europskog parlamenta od 12. lipnja 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 17. listopada 2013.

⁽⁴⁾ SL L 390, 31.12.2004., str. 38.

zahtijevati objavljivanje dodatnih periodičnih finansijskih informacija. Nadalje, na uređenom tržištu od izdavatelja čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na njemu može se zahtijevati objavljivanje dodatnih periodičnih finansijskih informacija u svim ili nekim segmentima tog tržišta.

- (6) Kako bi se omogućila dodatna fleksibilnost i time smanjio administrativni teret, rok za objavu polugodišnjih finansijskih izvještaja trebalo bi produžiti na tri mjeseca nakon isteka razdoblja izvješćivanja. Budući da je razdoblje u kojem izdavatelji mogu objaviti svoja polugodišnja finansijska izvještaja produženo, očekuje se da će izvještaji malih i srednjih izdavatelja dobiti veću pozornost sudionika na tržištu te će na taj način ti izdavatelji povećati svoju vidljivost.

- (7) Kako bi se osigurala bolja transparentnost plaćanja državama, izdavatelji čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i koji posluju u području vađenja ili eksploatacije šuma primarnih šumarskih industrija, trebali bi objaviti u posebnom izvješću, na godišnjoj osnovi, plaćanja državama u kojima posluju. To izvješće trebalo bi uključivati vrste plaćanja usporedive s onima objavljenima u okviru Inicijative za transparentnost ekstraktivnih industrija (EITI). Objava plaćanja vladama trebala bi civilnom društvu i ulagateljima dati pristup informacijama na temelju kojih mogu zahtijevati od vlada država bogatih resursima da odgovaraju za primitke od iskorištanja prirodnih resursa. Inicijativa je također komplementarna s Planom djelovanja Europske unije za provedbu zakonodavstva, upravljanje i trgovinu u području šumarstva (EU FLEGT) i odredbama Uredbe (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza gospodarskih subjekata koji stavlaju u promet drvo i proizvode od drva⁽¹⁾ u kojima se od trgovaca proizvodima od drva zahtijeva postupanje s dužnom pažnjom s ciljem sprečavanja ulaska nezakonitog drva na tržište Unije. Države članice bi trebale osigurati da su članovi nadležnih tijela poduzeća, koji djeluju u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene nacionalnim pravom, nadležni za osiguranje da se, u skladu s njihovim saznanjima i sposobnostima, izvješća o plaćanjima vladama pripremaju u skladu sa zahtjevima ove Direktive. Pojedinosti o zahtjevima utvrđene su u poglavljju 10. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim finansijskim izvještajima, konsolidiranim finansijskim izvještajima i povezanim izvješćima određenih vrsta poduzeća⁽²⁾.

- (8) Za potrebe transparentnosti i zaštite ulagatelja, države članice trebale bi zahtijevati primjenu sljedećih načela na izvješćivanje o plaćanjima državama u skladu s poglavljem 10. Direktive 2013/34/EU: značaj (ako plaćanje u okviru finansijske godine ne prelazi 100 000

⁽¹⁾ SL L 295, 12.11.2010., str. 23.

⁽²⁾ SL L 182, 29.6.2013., str. 19.

ura, bez obzira na to je li riječ o jednokratnom plaćanju ili više povezanih plaćanja, ne treba se uzeti u obzir u izvješću); podnošenje izvješća državama i za svaki projekt posebno (izvješća o plaćanjima državama trebalo bi podnositи за svaku državu i za svaki projekt posebno); univerzalnost (nisu dozvoljena izuzeća, na primjer, za izdavatelje koji posluju u određenim zemljama, koja bi mogla imati narušavajući učinak i omogućiti izdavateljima iskorištanje blagih zahtjeva u pogledu transparentnosti); iscrpnost (trebalo bi prijaviti sva relevantna plaćanja državama, u skladu s Poglavljem 10. Direktive 2013/34/EU i popratnim uvodnim izjavama).

- (9) Financijske inovacije dovele su do stvaranja novih vrsta finansijskih instrumenata koji ulagateljima omogućuju gospodarsku izloženost poduzećima, a u Direktivi 2004/109/EZ nije bilo predviđeno njihovo objavljivanje. Ti bi se instrumenti mogli koristiti za stjecanje tajnih dionica u poduzećima, što bi moglo prouzročiti zloupotrebu tržišta i dati lažnu i zavaravajuću sliku gospodarskog vlasništva trgovackih društava uvrštenih na burzu. Kako bi osigurali da su izdavatelji i ulagatelji u potpunosti upoznati sa strukturom korporativnog vlasništva, definicija finansijskih instrumenata u toj Direktivi trebala bi pokrivati sve instrumente koji imaju slični gospodarski učinak kao vlasništvo dionica i pravo na stjecanje dionica.

- (10) Financijski instrumenti koji imaju sličan gospodarski učinak kao držanje dionica i pravo na stjecanje dionica te omogućuju namiru u novcu trebali bi se izračunavati na temelju „uskladivanja za deltu“, množenjem nominalnog iznosa temeljnih dionica deltom instrumenta. Delta pokazuje za koliko bi se teoretska vrijednost finansijskog instrumenta promijenila u slučaju promjene u cijeni temeljnog instrumenta i daje točnu sliku izloženosti imatelja temeljnog instrumentu. Ovaj se pristup koristi kako bi se osiguralo da je podatak o ukupnom broju prava glasa dostupnih ulagatelju točan u najvećoj mogućoj mjeri.

- (11) Nadalje, kako bi osigurali odgovarajuću transparentnost većinskih udjela, ako imatelj finansijskih instrumenata ostvaruje svoje pravo na stjecanje dionica, a ukupni udio prava glasa iz temeljnih dionica prelazi prag za obavlješćivanje bez da utječe na ukupni postotak pretходno priopćenih udjela, trebalo bi zahtijevati novu obavijest u kojoj bi se objavila promjena u prirodi udjela.

(12) Usklađeni režim za obavlješčivanje o većinskim udjelima prava glasa, osobito u pogledu zbrajanja udjela dionica s udjelima finansijskih instrumenata, trebao bi poboljšati pravnu sigurnost, povećati transparentnost i smanjiti administrativni teret prekograničnih ulagatelja. Državama članicama radi toga ne bi smjelo biti dozvoljeno donošenje pravila strožih od onih predviđenih Direktivom 2004/109/EZ u pogledu izračuna pragova za obavlješčivanje, zbrajanje udjela prava glasa iz dionica i udjela prava glasa koji se odnose na finansijske instrumente te izuzeća od obveze obavlješčivanja. Međutim, uzimajući u obzir postojeće razlike u koncentraciji vlasništva u Uniji i razlike u pravu trgovackih društava u Uniji, radi kojih se ukupni broj dionica razlikuje od ukupnog broja prava glasa za neke izdavatelje, državama članicama trebalo bi omogućiti da odrede i niže i dodatne pragove za obavlješčivanje o udjelima prava glasa te da zahtijevaju istovjetne obavijesti u pogledu pragova temeljenih na udjelima u kapitalu. Osim toga, državama članicama trebalo bi biti dozvoljeno da postave strože obveze od onih iz Direktive 2004/109/EZ vezano za sadržaj (kao što je objava namjera dioničara), postupak te vrijeme za obavijest, kao i da imaju mogućnost zatražiti dodatne informacije u vezi s većinskim udjelima koji nisu navedeni u Direktivi 2004/109/EZ. Posebice, države članice trebale bi moći nastaviti primjenjivati zakone, propise ili administrativne odredbe usvojene u vezi s ponudama za preuzimanje, transakcije spajanja i druge transakcije koje utječu na vlasništvo i kontrolu trgovackih društava pod nadzorom tijela koje imenuju države članice u skladu s člankom 4. Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje⁽¹⁾ koje nameću strože zahtjeve od onih utvrđenih Direktivom 2004/109/EZ.

člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) da odredi sadržaj obavijesti većinskih držanja finansijskih instrumenata. Od posebne je važnosti da Komisija provede odgovarajuća savjetovanja tijekom svojih priprema, uključujući savjetovanja na stručnoj razini. Prilikom pripreme i sastavljanja delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti istodobno, pravovremeno i prikladno dostave Europskom parlamentu i Vijeću.

(13) Tehnički standardi trebali bi osigurati dosljedno usklađivanje režima za obavlješčivanje većinskih udjela i odgovarajućih razina transparentnosti. Bilo bi učinkovito i prikladno europskom nadzornom tijelu, (Europskom tijelu za vrijednosne papire i tržišta) (ESMA), osnovanom Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenog 2010.⁽²⁾ povjeriti razradu nacrta regulatornih tehničkih standarda koji ne uključuju odluke o politici, za dostavljanje Komisiji. Komisija bi trebala donijeti regulatorne tehničke standarde koje je izradila ESMA kako bi odredila uvjete primjene postojećih izuzeća iz obveza obavlješčivanja o pravima glasa većinskih udjela. Koristeći svoju stručnost, ESMA bi trebala posebice odrediti slučajeve izuzeća pri tom vodeći računa o njihovoj mogućoj zloupotrebi zaobilaznja obveza obavlješčivanja.

(14) Kako bi se uzeo u obzir tehnički razvoj, Komisiji se trebaju dodijeliti ovlasti za usvajanje akata u skladu s

(15) Kako bi olakšali prekogranična ulaganja, investitori bi trebali imati jednostavan pristup propisanim informacijama o svim trgovackim društvima uvrštenim na burzu u Uniji. Ipak, trenutna mreža službeno postavljenih nacionalnih mehanizama za središnju pohranu propisanih informacija ne osigurava lagano pretraživanje takvih informacija u cijeloj Uniji. Kako bi se osigurao prekogranični pristup informacijama te uzeo u obzir tehnički razvoj finansijskih tržišta i komunikacijskih tehnologija, ovlast usvajanja akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebala bi biti delegirana Komisiji da odredi minimalne standarde za distribuciju propisanih informacija, pristup propisanim informacijama na razini Unije i mehanizmima središnje pohrane propisanih informacija. Komisija bi, uz pomoć ESME-a, trebala dobiti ovlasti poduzimanja mjera poboljšanja funkcioniranja mreže službeno postavljenih nacionalnih mehanizama pohrane i razvijanja tehničkih kriterija za pristup propisanim informacijama na razini Unije, posebice u vezi s djelovanjem središnje pristupne točke za pretraživanje propisanih informacija na razini Unije. ESMA bi trebala napraviti internetski portal koji će služiti kao europska elektronička pristupna točka („pristupna točka“).

(16) Kako bi poboljšala ispunjavanje zahtjeva Direktive 2004/109/EZ, a prema Komunikaciji Komisije od 9. prosinca 2010. naslovljenoj „Ojačavanje sankcioniranja u finansijskom sektoru“, ovlasti sankcioniranja trebale bi biti pojačane i trebale bi ispunjavati osnovne zahtjeve u vezi s adresatima, kriterijima koje treba uzeti u obzir kada se primjenjuje administrativna sankcija ili mjera, ključnim ovlastima za nametanje sankcija i razinama administrativnih novčanih sankcija. Te bi ovlasti sankcioniranja trebale biti dostupne barem u slučaju kršenja ključnih odredbi Direktive 2004/109/EZ; države članice bi također trebale biti u mogućnosti primjenjivati ih u drugim okolnostima. Posebice, države članice bi trebale osigurati da administrativne sankcije i mjere koje je moguće primjeniti uključuju mogućnost nametanja novčanih sankcija koje su dovoljno visoke da budu odvraćajuće. U slučaju kršenja od strane pravnih osoba, države članice bi trebale biti u mogućnosti osigurati primjenu sankcija na članove administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela dotične pravne osobe ili drugih pojedinaca koji mogu odgovarati za ta kršenja pod uvjetima utvrđenim u nacionalnom pravu. Države članice također bi trebale omogućiti suspendiranje ili mogućnost suspendiranja prava glasa imatelja dionica i finansijskih instrumenata koji se ne pridržavaju obveze obavlješčivanja. Države članice bi također trebale biti u mogućnosti osigurati da se suspendiranje prava glasa primjenjuje

⁽¹⁾ SL L 142, 30.4.2004., str. 12.

⁽²⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

samo na najozbiljnija kršenja. Direktiva 2004/109/EZ trebala bi se odnositi i na administrativne sankcije i na mjere kako bi se pokrili svi slučajevi nepridržavanja, bez obzira kvalificiraju li se prema nacionalnom pravu kao sankcija ili kao mjera, te ne bi trebala dovoditi u pitanje bilo koje odredbe u zakonima država članica koje se odnose na kaznene sankcije.

Države članice trebale bi biti u mogućnosti propisati dodatne sankcije ili mjere te više razine administrativnih novčanih kazni od onih koje su propisane Direktivom 2004/109/EZ, uzimajući u obzir potrebu za dostatno odvraćajućim sankcijama kako bi se podržala čista i transparentna tržišta. Odredbe u vezi sa sankcijama, kao i one u vezi s objavljivanjem administrativnih sankcija, ne predstavljaju presedan za ostalo zakonodavstvo Unije, posebno za ozbiljnija kršenja.

(17) Kako bi se osiguralo da odluke kojima se nameću administrativna mјera ili sankcija imaju odvraćajući učinak na široku javnost, one bi općenito trebale biti objavljene. Objava odluka je također važno sredstvo informiranja sudionika na tržištu o tome koje se ponašanje smatra kršenjem Direktive 2004/109/EZ te promoviranja dobrog ponašanja među sudionicima na tržištu. Ipak, ako bi objava odluke ozbiljno ugrozila stabilnost financijskog sustava ili službene istrage koja je u tijeku ili bi, koliko je to moguće odrediti, nanijela nerazmjernu i ozbiljnu štetu uključenim institucijama ili fizičkim osobama, ili kada se, u slučaju da je sankcija nametnuta fizičkoj osobi, objava osobnih podataka pokaže nerazmjernom prilikom obvezne prvobitne procjene proporcionalnosti takve objave, nadležno tijelo trebalo bi biti u mogućnosti odlučiti da odgodi takvu objavu ili da objavi informaciju na anonimnoj osnovi.

(18) Kako bi se razjasnio postupak s neuvrštenim vrijednosnim papirima predstavljenim potvrdoma o deponiranim vrijednosnim papirima uvrštenim za trgovanje na uređenom tržištu te kako bi se izbjegle praznine u transparentnosti, definicija „izdavatelja“ trebala bi biti utvrđena tako da uključuje izdavatelje neuvrštenih vrijednosnih papira predstavljenih potvrdoma o deponiranim vrijednosnim papirima uvrštenim za trgovanje na uređenom tržištu. Također je prikladno izmijeniti definiciju „izdavatelja“ uzimajući u obzir činjenicu da u nekim državama članicama izdavatelji vrijednosnih papira uvrštenih za trgovanje na uređenom tržištu mogu biti fizičke osobe.

(19) Prema Direktivi 2004/109/EZ, u slučaju izdavatelja dužničkih vrijednosnih papira iz treće zemlje, čija je pojedinačna nominalna vrijednost 1 000 eura ili dionica, matična država članica izdavatelja je država članica navedena u članku 2. stavku 1. točki (m) podtočki iii. Direktive 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾. Kako bi se pojasnilo i pojednostavilo određivanje matične države članice takvih izdavatelja iz treće zemlje, trebalo bi izmijeniti definiciju tog pojma kako bi se utvrdilo da će matična država članica biti država članica koju je izdavatelj odabrao među državama članicama u kojima su njegovi vrijednosni papiri uvršteni na trgovanje na uređenom tržištu.

(20) Svi izdavatelji čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu unutar Unije trebali bi biti pod nadzorom nadležnog tijela države članice kako bi se osiguralo da ispunjavaju svoje obveze. Izdavatelji koji, prema Direktivi 2004/109/EZ, moraju odabratи svoju matičnu državu članicu no još to nisu učinili, mogu izbjegći nadzor nadležnog tijela u Uniji. Stoga bi Direktiva 2004/109/EZ trebala biti izmijenjena da odredi matičnu državu članicu za izdavatelje koji nisu objavili svoj odabir matične države članice nadležnim tijelima unutar tri mjeseca. U takvim slučajevima, matična država članica trebala bi biti država članica u kojoj su vrijednosni papiri izdavatelja uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu. Ako su vrijednosni papiri izdavatelja uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u više država članica, te će države članice biti matične države članice izdavatelja sve dok izdavatelj ne odabere i ne objavi odabir jedinstvene matične države članice. Ovo bi potaknulo takve izdavatelje da odaberu i priopće svoj odabir matične države članice nadležnim tijelima, a u međuvremenu nadležnim tijelima ne bi više nedostajale potrebne ovlasti da interveniraju dok izdavatelj ne objavi svoj odabir matične države članice.

(21) Prema Direktivi 2004/109/EZ, u slučaju izdavatelja dužničkih vrijednosnih papira čija je pojedinačna nominalna vrijednost 1 000 eura ili više, izbor matične države članice valjan je tri godine. Međutim, kada vrijednosni papiri izdavatelja više nisu uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u matičnoj državi članici izdavatelja te ostanu uvršteni za trgovanje u jednoj ili više matičnih država članica, takav izdavatelj nema odnos sa matičnom državom članicom koju je prvočno odabrao, ako to nije država članica njegovog sjedišta. Takav izdavatelj trebao bi biti u mogućnosti odabrati jednu od svojih matičnih

⁽¹⁾ SL L 345, 31.12.2003., str. 64.

država članica ili državu članicu gdje ima svoje sjedište kao svoju novu matičnu državu članicu prije isteka razdoblja od tri godine. Ista mogućnost odabira nove matične države članice također se primjenjuje na izdavatelja dužničkih vrijednosnih papira čija je pojedinačna nominalna vrijednost manja od 1 000 eura iz treće zemlje ili čije dionice nisu više uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu u matičnoj državi članici izdavatelja, no ostaju uvršteni za trgovanje u jednoj ili više matičnih država članica.

- (22) Trebala bi postojati dosljednost između Direktiva 2004/109/EZ i 2003/71/EZ u vezi s definicijom matične države članice. U tom smislu, kako bi se osigurao nadzor najrelevantnije države članice, Direktivu 2003/71/EZ bi trebalo izmijeniti kako bi se omogućila veća fleksibilnost u situacijama kada vrijednosni papiri koje je izdao izdavatelj iz treće zemlje više nisu uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u matičnoj državi članici, nego su naprotiv uvršteni za trgovanje u jednoj ili više drugih država članica.
- (23) Direktiva Komisije 2007/14/EZ⁽¹⁾ sadrži, posebice, pravila u vezi s objavom odabira matične države članice izdavatelja. Ta bi pravila trebalo uključiti u Direktivu 2004/109/EZ. Kako bi se osiguralo da izdavatelj obavijesti o svom odabiru matične države nadležna tijela matične države članice i države članice u kojoj ima sjedište, kada država članica nije niti matična niti država članica domaćin, svi izdavatelji bi trebali izvijestiti o svom odabiru matične države članice nadležna tijela svoje matične države članice, nadležna tijela svih država članica domaćina i nadležna tijela države članice u kojoj imaju sjedište, onda kada se ono razlikuje od njihove matične države članice. Pravila o obavijesti o odabiru matične države članice stoga treba primjereno izmijeniti.
- (24) Zahtjevi propisani Direktivom 2004/109/EZ u vezi s objavom novih izdavanja kredita doveli su do mnogih praktičnih problema te se njihova primjena smatra složenom. Nadalje, taj zahtjev se djelomično preklapa sa zahtjevima iz Direktive 2003/71/EZ i iz Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovaju na temelju povlaštenih informacija i

manipuliranju tržištem (zlouporaba tržišta)⁽²⁾ te ne daje puno dodatnih informacija tržištu. Stoga, a kako bi se smanjio nepotreban administrativni teret za izdavatelje, taj bi zahtjev trebalo ukinuti.

- (25) Zahtjev da se nadležna tijela matične države članice izvijeste o svim izmjenama osnivačkog akta ili statuta preklapa se sa sličnim zahtjevom propisanim Direktivom 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovacačkih društava u trgovacačkim društvima uvrštenim na burzu⁽³⁾ te može dovesti do zabune u vezi s ulogom nadležnog tijela. Stoga, kako bi se smanjio nepotreban administrativni teret za izdavatelje, taj se zahtjev ukida.
- (26) Usklađen elektronički format za izvješćivanje bio bi vrlo koristan za izdavatelje, investitore i nadležna tijela, s obzirom da bi olakšao izvješćivanje, pristup, analizu i usporedivost godišnjih finansijskih izvještaja. Počevši od 1. siječnja 2020. sva godišnja finansijska izvješća biti će pripremljena u jedinstvenom elektronskom formatu za izvješćivanje, pod uvjetom da ESMA provodi analizu troškova i koristi. ESMA bi trebala razviti nacrt tehničkih regulatornih standarda na usvajanje Komisiji, kako bi odredila elektronski format za izvješćivanje, s upućivanjem na trenutne i buduće tehnološke opcije, kao što je eXtensible Business Reporting Language (XBRL). Prilikom pripreme nacrta regulatornih tehničkih standarda, ESMA bi trebala voditi otvorena javna savjetovanja za sve zainteresirane strane, izvršiti temeljitu procjenu mogućih učinaka usvajanja različitih tehnoloških opcija, te voditi odgovarajuća testiranja u državama članicama o kojima bi trebala izvijestiti Komisiju kada ona dostavi nacrte regulatornih tehničkih standarda. Pri razvijanju nacrta regulatornih tehničkih standarda za formate koji se primjenjuju na banke i finansijske posrednike te na društva za osiguranje, ESMA treba redovito i usko surađivati s Europskim nadzornim tijelom (Europsko tijelo za bankarstvo) osnovanim Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 2010.⁽⁴⁾, i Europskim nadzornim tijelom (Europsko tijelo za osiguranje i strukovne mirovine), osnovanim Uredbom (EU) 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 2010.⁽⁵⁾, kako bi uzela u obzir specifična obilježja ovih sektora, vodeći računa o međusektorskoj dosljednosti rada i donoseći zajednička stajališta. Europski parlament i Vijeće trebali bi imati mogućnost iznijeti prigovor na regulatorne tehničke standarde na temelju članka 13. stavka 3. Uredbe (EU) br. 1095/2010, u kojem slučaju ti standardi ne bi trebali stupiti na snagu.

⁽¹⁾ SL L 69, 9.3.2007., str. 27.

⁽²⁾ SL L 96, 12.4.2003., str. 16.

⁽³⁾ SL L 184, 14.7.2007., str. 17.

⁽⁴⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 12.

⁽⁵⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 48.

- (27) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka⁽¹⁾ i Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane institucija i tijela Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka⁽²⁾ u potpunosti se primjenjuju na obradu osobnih podataka za potrebe ove Direktive.
- (28) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela priznata u Povelji o temeljnim pravima Europske unije kao što je obuhvaćeno Ugovorom te mora biti provedena u skladu s tim pravima i načelima.
- (29) Budući da cilj ove Direktive, a to je usklajivanje zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu ne mogu dostatno ostvariti države članice te se stoga, zbog opsega i učinka djelovanja, može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjeru u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (30) U skladu sa Zajedničkom političkom deklaracijom država članica i Komisije o obrazloženjima⁽³⁾ od 28. rujna 2011. u opravdanim se slučajevima države članice pridružuju obavlješćivanju o svojim mjerama za prijenos s pomoću jednoga ili više dokumenata, kojima se objašnjava odnos između sastavnih dijelova Direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prijenos. Uzimajući u obzir ovu Direktivu, zakonodavac smatra da je dostava tih dokumenata opravdana.
- (31) Direktive 2004/109/EZ, 2003/71/EZ i 2007/14/EZ bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2004/109/EZ

Direktiva 2004/109/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) „izdavatelj” znači fizička osoba, ili pravna osoba regulirana privatnim ili javnim pravom, uključujući i državu, čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu.

U slučaju potvrda o deponiranim vrijednosnim papirima uvrštenim za trgovanje na uređenom tržištu, izdavatelj znači izdavatelj zastupljenih vrijednosnih papira, bez obzira jesu li ti vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu ili nisu;”;

ii. točka (i). mijenja se kako slijedi:

i. u podtočki i., druga alineja zamjenjuje se sljedećim:

— ako je izdavatelj osnovan u trećoj zemlji, država članica koju je izdavatelj odabrao među državama članicama na čijim su uređenim tržištima njegovi vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje. Odabir matične države članice ostaje valjan osim ako je izdavatelj odabrao novu matičnu državu članicu iz podtočke iii. te je objavio izbor u skladu s drugim podstavkom ove podtočke i. podtočkom iv.”;

ii. podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. za sve izdavatelje koji nisu obuhvaćeni podtočkom i., država članica koju je izdavatelj izabrao između države članice u kojoj je sjedište izdavatelja i onih država članica na čija uređena tržišta su uvršteni za trgovanje njegovi vrijednosni papiri. Izdavatelj može odabrati samo jednu državu članicu kao svoju matičnu državu članicu. Njegov izbor ostaje valjan najmanje tri godine, osim ako njegovi vrijednosni papiri nisu više uvršteni za trgovanje na bilo kojem uređenom tržištu u Uniji, ili ako izdavatelj postane obuhvaćen podtočkama i. ili iii. tijekom razdoblja od tri godine;”;

iii. dodaje se sljedeća podtočka:

„iii. za izdavatelja čiji vrijednosni papiri nisu više uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u njegovoj matičnoj državi članici kao što je definirano u drugoj alineji podtočke i. ili podtočki ii., nego su uvršteni za trgovanje u jednoj ili više država članica, ona nova matična država članica koju izdavatelj može izabrati među državama članicama u kojima su njegovi vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu, te po potrebi, državu članicu u kojoj izdavatelj ima sjedište;”;

⁽¹⁾ SL 281, 23.11.1995., str. 31.

⁽²⁾ SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

⁽³⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

iv. dodaju se sljedeći stavci:

„Izdavatelj objavljuje svoju matičnu državu članicu kako je navedeno u podtočkama i., ii. ili iii. u skladu s člancima 20. i 21. Pored toga, izdavatelj objavljuje svoju matičnu državu članicu nadležnim tijelima države članice u kojoj ima sjedište, po potrebi, nadležnim tijelima matične države članice i nadležnim tijelima svih država članica domaćina.

Ako izdavatelj ne objavi matičnu državu članicu kao što je definirano u drugoj alineji podtočke i. ili u podtočki ii. u roku od tri mjeseca nakon datuma kada su vrijednosni papiri izdavatelja prвobitno uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu, matična država članica je država članica u kojoj su vrijednosni papiri izdavatelja uvršteni za trgovanje. Ako su vrijednosni papiri izdavatelja uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u više država članica, te će države članice biti matične države članice izdavatelja sve dok izdavatelj ne izvrši i ne objavi odabir jedinstvene matične države članice.

Za izdavatelja čiji su vrijednosni papiri već uvršteni u trgovanje na uređenom tržištu te čiji odabir matične države članice kako je navedeno u drugoj alineji podtočke i. ili u podtočki ii. nije bio objavljen prije 27. studenoga 2015., razdoblje od tri mjeseca počinje 27. studenoga 2015.

Izdavatelj koji je izvršio odabir matične države članice kako je navedeno u drugoj alineji podtočke i. ili u podtočkama ii. ili iii. i objavio taj odabir nadležnim tijelima matične države članice prije 27. studenoga 2015., oslobođen je od zahtjeva propisanih u ovoj točki (i.), osim ako takav izdavatelj odabere drugu matičnu državu članicu nakon 27. studenoga 2015.”;

iii. dodaje se sljedeća točka:

„(q) „Formalni sporazum” znači sporazum koji je obvezujući na temelju primjenjivog prava.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Svako upućivanje na pravne osobe iz ove Direktive smatra se da uključuje registrirana poslovna udruženja bez pravne osobnosti i fondove.”;

2. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Matična država članica može izdavatelju postaviti strože zahtjeve od onih utvrđenih ovom Direktivom, osim što ne može zahtijevati da izdavatelji objave periodične financijske informacije češće od godišnjih financijskih izvještaja iz članka 4. i polugodišnjih financijskih izvještaja iz članka 5.”

(b) umeću se sljedeći stavci:

„1.a Odstupajući od stavka 1., matična država članica može pred izdavatelje postaviti zahtjev da objave dodatne periodične financijske informacije češće od godišnjih financijskih izvještaja iz članka 4. i polugodišnjih financijskih izvještaja iz članka, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

— dodatne periodične financijske informacije ne predstavljaju nerazmjeran financijski teret u relevantnoj državi članici, posebice za male i srednje izdavatelje; i

— da je sadržaj zatraženih dodatnih financijskih informacija u proporcionalan faktorima koji doprinose donošenju investicijskih odluka od strane ulagateljâ u relevantnoj državi članici.

Prije donošenja odluke kojom se od izdavatelja zahtjeva objavljivanje dodatnih periodičnih financijskih informacija, države članice ocjenjuju da li takvi dodatni zahtjevi mogu dovesti do pretjeranog fokusa na kratkoročne rezultate i poslovanje izdavatelja te da li oni mogu negativno djelovati na sposobnost pristupa malih i srednjih izdavatelja uređenom tržištu.

Ovo ne dovodi u pitanje sposobnost država članica da od izdavatelja koji su financijske institucije zatraže objavu dodatnih periodičnih financijskih informacija.

Matična država članica ne smije imatelju dionica ili fizičkoj ili pravnoj osobi navedenoj u člancima od 10. do 13. nametnuti strože zahtjeve od onih utvrđenih ovom Direktivom, osim ako:

i. postavlja niže ili dodatne pragove obavijesti od onih iz članka 9. stavka 1., te zahtjeva jednake obavijesti u vezi s pragovima temeljenim na udjelu u kapitalu;

ii. primjenjuje strože zahtjeve od onih iz članka 12.; ili

iii. primjenjuje zakone i druge propise donesene u vezi s ponudama za preuzimanje, transakcije spajanja i

druge transakcije koje utječu na vlasništvo i kontrolu trgovачkih društava, pod nadzorom tijela koje imenuju države članice u skladu s člankom 4. Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (*).

mjeseca nakon isteka tog razdoblja. Izdavatelj osigurava dostupnost polugodišnjih financijskih izvještaja javnosti tijekom razdoblja od barem 10 godina.”;

5. Članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

(*) SL L 142, 30.4.2004., str. 12.”;

3. članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Izdavatelj objavljuje svoje godišnje financijske izvještaje najkasnije četiri mjeseca nakon isteka svake poslovne godine i osigurava da su ona javno dostupna barem tijekom sljedećih 10 godina.”

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„7. Počevši od 1. siječnja 2020. svi godišnji financijski izvještaji pripremaju se u jedinstvenom elektronskom formatu za izvješćivanje, pod uvjetom da europsko nadzorno tijelo (Europsko tijelo za vrijednosne papire i tržišta) (ESMA), osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (*) od 24. studenog 2010. provodi analizu troškova i koristi.

ESMA razvija nacrt regulatornih tehničkih standarda radi definiranja elektronskog formata za izvješćivanje, s upućivanjem na trenutne i buduće tehnološke opcije. Prije donošenja regulatornih tehničkih standarda, ESMA provodi prikladnu ocjenu mogućih elektronskih formata za izvješćivanje, te provodi primjerene testove na terenu. ESMA dostavlja Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda najkasnije do 31. prosinca 2016.

Na Komisiju se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz drugog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

(*) SL L 331, 15.12.2010., str. 84.”;

4. u članku 5. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Izdavatelj dionica ili dužničkih vrijednosnih papira objavljuje polugodišnje financijske izvještaje koji obuhvaćaju prvi šest mjeseci poslovne godine u što je moguće kraćem roku nakon isteka navedenog razdoblja, najkasnije dva

„Članak 6.

Izvješće o plaćanjima vladama

Države članice zahtijevaju od izdavatelja aktivnih na području vađenja ili eksploatacije šuma u primarnoj šumskoj industriji, kao što je definirano u članku 41. stavnica 1. i 2. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima određenih vrsta poduzeća (*), da jednom godišnje pripreme izvješće o plaćanjima vladama, u skladu s poglavljem 10. te Direktive. Izvješće se čini dostupnim javnosti barem šest mjeseci po isteku svake financijske godine i ostaje dostupno javnosti barem deset godina. O plaćanjima vladama izvješćuje se na konsolidiranoj razini.”

(*) SL L 182, 29.6.2013., str. 19.”;

6. Članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Članci 4. i 5. ne primjenjuju se na sljedeće izdavatelje:

(a) državu, regionalnu ili lokalnu državnu vlast, javno međunarodno tijelo kojem pripada barem jedna država članica, Europsku središnju banku (ESB), Europski instrument za financijsku stabilnost (EFSF) osnovan EFSF okvirnim sporazumom, te bilo koji drugi mehanizam osnovan s ciljem očuvanja financijske stabilnosti europske monetarne unije, pružajući privremenu financijsku pomoć državama članicama čija je valuta euro i nacionalnim središnjim bankama bez obzira da li one izdaju dionice ili druge vrijednosne papire; i

(b) izdavatelj isključivo dužničkih vrijednosnih papira koji su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i čija pojedinačna nominalna vrijednost iznosi najmanje 100 000 eura ili, u slučaju dužničkih vrijednosnih papira nominiranih u valuti koja nije euro, čija protuvrijednost pojedinačne nominalne vrijednosti na dan izdanja iznosi najmanje 100 000 eura”.

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Odstupajući od stavka 1. točke (b) ovog članka, članci 4. i 5. ne primjenjuju se na izdavatelje isključivo dužničkih vrijednosnih papira čija pojedinačna nominalna vrijednost iznosi najmanje 50 000 eura, ili u slučaju dužničkih vrijednosnih papira nominiranih u valuti koja nije euro, čija protuvrijednost pojedinačne nominalne vrijednosti na dan izdanja iznosi najmanje 50 000 eura, a koji su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji prije 31. prosinca 2010., sve dok su takvi dužnički vrijednosni papiri u optjecaju.”;

7. Članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) Stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Ovaj članak se ne primjenjuje na prava glasa iz dionica iz knjige trgovanja, kako je definirana u članku 11. Direktive 2006/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija (*), o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija, pod uvjetom:

(a) da prava glasa u knjizi trgovanja ne prelaze 5%; te

(b) da se prava glasa iz dionica iz knjige trgovanja ne ostvaruju ili na neki drugi način ne koriste kako bi utjecali na upravljanje izdavateljem.

(*) SL L 177, 30.6.2006., str. 201.”;

(b) umeću se sljedeći stavci:

„6.a Ovaj članak se ne primjenjuje na prava glasa iz dionica čije je stjecanje izvršeno u svrhu stabilizacije u skladu s Uredbom Komisije (EZ) br. 2273/2003 od 22. prosinca 2003. kojom se primjenjuje Direktiva 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi izuzeća „buy-back” programa i stabilizacije financijskih instrumenata (*), pod uvjetom da se prava glasa iz tih dionica ne ostvaruju ili na drugi način koriste kako bi utjecali na upravljanje izdavateljem.

6.b ESMA razvija nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi se odredila metoda izračuna praga od

5 % iz stavaka 5. i 6., uključujući u slučaju grupe trgovackih društava, uzimajući u obzir članak 12. stavke 4. i 5.

ESMA dostavlja Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do 27. studenoga 2014.

Delegira se ovlast Komisiji za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

(*) SL L 336, 23.12.2003., str. 33.”;

8. u članku 12. stavku 2., uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Izdavatelja se obavješće što je prije moguće, ali najkasnije u roku od četiri dana trgovanja nakon dana kada dioničar ili fizička ili pravna osoba iz članka 10.”;

9. Članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Obveza obavješćivanja iz članka 9. primjenjuje se i na fizičke osobe ili pravne osobe koji drže, neposredno ili posredno

(a) financijske instrumente koji, po dospijeću daju imatelju dionica, na temelju formalnog sporazuma, ili bezuvjetno pravo stjecanja ili diskrečijsko pravo da stekne dionice s pravom glasa, već izdane, izdavatelja čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu;

(b) financijski instrumenti koji nisu uključeni u točku (a), no upućeni su na dionice navedene u toj točki te s ekonomskim učinkom sličnim onom financijskih instrumenata navedenih u toj točki, bez obzira daju li oni ili ne pravo na fizičku namiru ili ne.

Obavijest uključuje pregled vrsta financijskih instrumenata koje drže u skladu s točkom (a) prvog podstavka i financijskih instrumenata koje drže u skladu s točkom (b) tog podstavka, čineći razliku između financijskih instrumenata kojima se dodjeljuje pravo na fizičku namiru i financijskih instrumenata kojima se dodjeljuje pravo na namiru u novcu.”;

(b) umeću se sljedeći stavci:

(c) budućnosnice;

(d) zamjene;

(e) kamatni forwardi;

(f) ugovori za razlike; i

(g) bilo koji drugi ugovori ili sporazumi sa sličnim ekonomskim učincima koji se mogu namiriti fizički ili u novcu.

ESMA priprema nacrte regulatornih tehničkih standarda za određivanje:

(a) metode za izračunavanje broja prava glasa navedenih u prvom podstavku u slučaju finansijskih instrumenata upućenih na košaricu dionica ili indeks; i

ESMA sastavlja i periodički ažurira okvirni popis finansijskih instrumenata koji podliježu pod obveze obavješćivanja na temelju stavka 1., vodeći računa o tehničkom razvoju finansijskih tržišta.”;

(b) metode utvrđivanja delte u svrhe izračuna prava glasa vezanih za finansijske instrumente koji isključivo služe primitku iznosa u novcu kao što je zatraženo u prvom podstavku.

(c) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija je ovlaštena, putem delegiranih akata u skladu s člankom 27. stavcima 2.a, 2.b i 2.c i uvjetima utvrđenima u člancima 27.a i 27.b., usvojiti mjere kojima se određuje sadržaj obavijesti, rok obavješćivanja te kome se šalje obavijest kao što je navedeno u stavku 1.”;

ESMA dostavlja Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do 27. studenoga 2014.

Na Komisiju se prenosi ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz drugog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

1.b Za potrebe stavka 1., sljedeći instrumenti se smatraju finansijskim instrumentima, ako ispunjavaju bilo koji od uvjeta navedenih u točki (a) ili točki (b) prvog podstavka stavka 1.:

(a) prenosivi vrijednosni papiri.

(d) dodaje se sljedeći stavak:

„4. Izuzeća iz članka 9. stavka 4., 5. i 6. i iz članka 12. stavka 3., 4. i 5. primjenjuju se mutatis mutandis na obveze obavješćivanja iz ovog članka.

(b) opcije;

ESMA priprema nacrte regulatornih tehničkih standarda za određivanje slučajeva u kojima se izuzeća navedena u prvom podstavku primjenjuju na finansijske instrumente koje drži fizička ili pravna osoba koja ispunjava zahtjeve klijenata ili odgovara na zahtjeve klijenata da trguje drugaćije nego na vlasničkoj bazi, ili štiteći pozicije nastale takvim poslovanjima.

ESMA dostavlja Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do 27. studenoga 2014.

Na Komisiju se prenosi ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz drugog podstavka ovog stavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”;

10. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 13.a

Agregiranje

1. Obveze obavješćivanja iz članaka 9., 10. i 13. primjenjuju se također na fizičku ili pravnu osobu onda kada broj prava glasa koje takva fizička ili pravna osoba ima direktno ili indirektno, u skladu s člancima 9. i 10., zbrojeni s brojem prava glasa vezanih za direktno ili indirektno držane finansijske instrumente, u skladu s člankom 13., dosegne, prijeđe ili padne ispod važećeg praga iz članka 9. stavka 1.

Obavijest zatražena u prvom podstavku ovog stavka uključuje strukturu broja prava glasa iz dionica držanih u skladu s člancima 9. i 10. te prava glasa vezanih za finansijske instrumente iz članka 13.

2. Prava glasa vezana za finansijske instrumente koji su već objavljeni u skladu s člankom 13. objavljaju se ponovo kada fizička ili pravna osoba stekne temeljne dionice, te takvo stjecanje rezultira ukupnim brojem prava glasa povezanih s dionicama izdanih od istog izdavatelja koje dostižu ili prelaze prag utvrđen člankom 9. stavkom 1.”

11. Članak 16. stavak 3. briše se;

12. U članku 19. stavku 1. briše se drugi podstavak.

13. Članak 21. stavak 4., zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija, putem delegiranih akata u skladu s člankom 27. stavcima 2.a, 2.b i 2.c i uvjetima utvrđenima u člancima 27.a i 27.b, donosi mjere radi definiranja sljedećeg:

(a) minimalne standarde za distribuciju propisanih informacija iz stavka 1.;

(b) minimalne standarde za mehanizme centralizirane pohrane iz stavka 2.;

(c) pravila kojima bi se osigurala međuoperabilnost informacijske i komunikacijske tehnologije koje koriste mehanizmi iz stavka 2. te pristup propisanim informacijama na razini Unije, tamo navedeni.

Komisija također može odrediti i ažurirati popis medija za distribuciju informacija javnosti.”;

14. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 21.a

Europska elektronička pristupna točka

1. Internetski portal koji će služiti kao europska elektronička pristupna točka („pristupna točka”) osniva se do 1. siječnja 2018. ESMA razvija i vodi pristupnu točku.

2. Sustav međusobno povezanih službeno imenovanih mehanizama sastoji se od:

— mehanizama iz članka 21. stavka 2.,

— portala koji služi kao europska elektronička pristupna točka.

3. Države članice osiguravaju pristup svojim mehanizmima centralizirane pohrane putem pristupne točke.”;

15. Članak 22. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 22.

Pristup propisanim informacijama na razini Unije

1. ESMA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju zahtjevi vezani za pristup propisanim informacijama na razini Unije kako bi se definiralo sljedeće:

(a) tehnički zahtjevi vezani za komunikacijske tehnologije koje koriste mehanizmi iz članka 21. stavka 2.;

(b) tehnički zahtjevi za poslovanje središnje pristupne točke za traženje propisanih informacija na razini Unije;

(c) tehnički zahtjevi u vezi s upotrebom jedinstvenog načina identifikacije za svakog izdavatelja od strane mehanizama iz članka 21. stavka 2.;

(d) zajednički format za dostavljanje propisanih informacija od strane mehanizama iz članka 21. stavka 2.;

(e) zajednička klasifikacija propisanih informacija od strane mehanizama iz članka 21. stavka 2. i zajednički popis vrsti propisanih informacija.

2. Prilikom sastavljanja nacrta regulatornih tehničkih standarda, ESMA uzima u obzir tehničke zahtjeve za sustav međusobno povezanih poslovnih registara ustanovljenih Direktivom 2012/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2012. (*).

ESMA dostavlja Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do 27. studenoga 2015.

Delegira se ovlast Komisiji za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima 10. i 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

(*) SL L 156, 16.6.2012., str. 1.”;

16. U članku 23. stavku 1. umeće se sljedeći podstavak.:

„Informacije obuhvaćene zahtjevima propisanim u trećoj zemlji dostavljaju se u skladu s člankom 19. te objavljaju u skladu s člancima 20. i 21.”

17. U članku 24. umeću se sljedeći stavci:

„4.a Ne dovodeći u pitanje stavak 4., nadležnim tijelima daju se sve istražne ovlasti koje su potrebne za obavljanje njihovih funkcija. Te se ovlasti izvršavaju u skladu s nacionalnim pravom.

4b. Nadležna tijela će izvršavati ovlasti sankcioniranja, u skladu s ovom Direktivom i nacionalnim pravom, na bilo koji od sljedećih načina:

— izravno;

— u suradnji s drugim tijelima vlasti;

— vlastitom odgovornošću putem delegiranja takvim tijelima;

— podnošenjem zahtjeva nadležnim sudskim tijelima.”

18. U članku 25. stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Pri izvršavanju svojih ovlasti sankcioniranja i istražnih ovlasti, nadležna tijela blisko surađuju kako bi osigurala da sankcije ili mjere proizvode željene rezultate, te usklađuju svoje djelovanje kada se radi o prekograničnim slučajevima.”

19. Iza članka 27.b umeće se sljedeći članak:

„POGLAVLJE VI.A

SANKCIJE I MJERE;

20. Članak 28. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 28.

Administrativne mjere i sankcije

1. Ne dovodeći u pitanje ovlasti nadležnih tijela, u skladu s člankom 24. i pravom države članice da uvede i primjeni kaznene sankcije, države članice utvrđuju pravila o administrativnim mjerama i sankcijama primjenjivim na kršenja nacionalnih odredbi donesenih radi prenošenja ove Direktive te poduzimaju sve potrebne mjere kako osigurale njihovo provođenje. Te administrativne mjere i sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 7., države članice osiguravaju da – kad se obvezе primjenjuju na pravne osobe, u slučaju kršenja, ako su ispunjeni uvjeti navedeni u nacionalnom pravu, sankcije mogu primjenjivati na članove upravnog, rukovodećeg ili nadzornog tijela pravne osobe i na druge pojedince koji su odgovorni za kršenje prema nacionalnom pravu.”.

21. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 28.a

Kršenja

Članak 28.b primjenjuje se barem na sljedeća kršenja:

- (a) ako izdavatelj unutar zatraženog roka ne objavi informacije koje se zahtijevaju prema nacionalnim odredbama donesenim radi prenošenja članaka 4., 5., 6., 14. i 16.;
- do 2 000 000 eura; ili
- (b) ako fizička ili pravna osoba unutar zatraženog roka ne prijave stjecanje ili raspolažanje većinskim udjelima u skladu s nacionalnim odredbama donesenim radi prenošenja članaka 9., 10., 12., 13. i 13.a.
- u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili spriječenog gubitka zbog kršenja, ako je to moguće utvrditi.
- ono koje je više;

Članak 28.b

Ovlašti sankcioniranja

1. U slučaju kršenja iz članka 28.a nadležna tijela su ovlaštena propisati barem sljedeće administrativne mjere i sankcije:

- (a) javnu izjavu u kojoj je navedena fizička ili pravna osoba i vrsta kršenja;
- (b) naredbu kojom se traži od fizičke ili pravne osobe da prekine postupanje koje uključuje kršenje i da se suzdrži od bilo kakvog ponavljanja takvog postupanja;
- (c) administrativne novčane sankcije od;

i. u slučaju pravne osobe,

— do 10 000 000 eura ili do 5 % ukupnog godišnjeg prometa prema zadnjim dostupnim godišnjim izvještajima odobrenim od strane upravljačkog tijela; ako je pravna osoba matično društvo ili društvo kćer matičnog društva koje mora pripremiti konsolidirane finansijske račune u skladu s Direktivom 2013/34/EU, relevantan ukupni godišnji prihod je ukupni godišnji prihod ili odgovarajuća vrsta prihoda na temelju relevantnih računovodstvenih direktiva prema zadnjem dostupnom konsolidiranom godišnjem izvještaju odobrenom od upravljačkog tijela najvišeg matičnog društva; i

— do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili spriječenog gubitka zbog kršenja, ako je to moguće utvrditi,

ono koje je više.

ii. u slučaju fizičke osobe:

U državama članicama u kojima euro nije službena valuta, izračunava se odgovarajuća vrijednost eura u državnoj valuti, uzimajući u obzir službeni devizni tečaj na datum stupanja na snagu Direktive 2013/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o izmjeni Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o usklajivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni u trgovanje na određenom tržištu, Direktive 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštanja u trgovanje i Direktive Komisije 2007/14/EZ o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Direktive 2004/109/EZ (*).

2. Ne dovodeći u pitanje ovlasti nadležnih tijela u skladu s člankom 24. i pravo država članica da nametnu kaznene sankcije, države članice osiguravaju da njihovi zakoni i drugi propisi pruže mogućnost obustave izvršavanja prava glasa povezanih s dionicama u slučaju kršenja navedenih u članku 28.a točki (b). Države članice mogu odrediti da se ukidanje prava glasa primjenjuje samo na najozbiljnija kršenja.

3. Države članice mogu propisati dodatne sankcije ili mjere te više razine administrativnih novčanih sankcija od onih koje su propisane ovom Direktivom.

Članak 28.c

Izvršavanje ovlasti sankcioniranja

1. Države članice osiguravaju da prilikom određivanja vrste i razine administrativnih sankcija ili mera, nadležna tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući tamo gdje je to primjерeno:

(a) ozbiljnost i trajanje kršenja;

(b) stupanj odgovornosti odgovorne fizičke osobe ili odgovorne pravne osobe;

- (c) finansijsku snagu odgovorne fizičke ili pravne osobe, na što ukazuje ukupni promet odgovorne pravne osobe ili godišnji prihod odgovorne fizičke osobe;
- (d) značaj ostvarene dobiti ili sprječenog gubitka odgovorne fizičke ili pravne osobe, ako ih je moguće utvrditi;
- (e) gubitke koje su zbog kršenja imale treće osobe, ako ih je moguće utvrditi;
- (f) razinu suradnje odgovornih fizičkih ili pravnih osoba s nadležnim tijelima;
- (g) prethodna kršenja odgovorne fizičke ili pravne osobe.

2. Obrada osobnih podataka sakupljenih prilikom ili u svrhu izvršavanja nadzornih i istražnih ovlasti u skladu s ovom Direktivom provodi se u skladu s Direktivom 95/46/EZ i Uredbom (EZ) Br. 45/2001 tamo gdje je to relevantno.

- (b) ako bi objava značajno ugrozila stabilnost finansijskog sustava ili službene istrage koja je u tijeku;
- (c) ako bi objava mogla prouzročiti, kad je to moguće utvrditi, nerazmijernu i ozbiljnu štetu institucijama ili fizičkim osobama u pitanju.

2. Ako je na odluku iz stavka 1. podnesena žalba, nadležno tijelo je dužno uključiti tu informaciju u objavi ili prilikom objave, ili izmijeniti objavu ako je žalba podnesena nakon prvobitne objave."

24. Članak 31. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kada države članice donose mјere u skladu s člankom 3. stavkom 1., člankom 8. stavkom 2., člankom 8. stavkom 3. ili člankom 30., o tome bez odgode obavješćuju Komisiju i druge države članice.”

(*) SL L 294, 6.11.2013., str. 13”;

22. Ispred članka 29. umeće se sljedeći naslov:

„POGLAVLJE VI.B

OBJAVA ODLUKA

23. Članak 29. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 29.

Objava odluka

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela trebaju objaviti svaku odluku o sankcijama i mjerama uvedenim za kršenje ove Direktive bez nepotrebног odlaganja, uključujući informacije o vrsti i karakteru kršenja i identitetu fizičkih ili pravnih osoba odgovornih za kršenje.

Međutim, nadležna tijela mogu odgoditi objavu odluke, ili mogu objaviti odluku anonimno na način koji je u skladu s nacionalnim pravom u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:

- (a) ako, u slučaju da je sankcija propisana za fizičku osobu, objava osobnih podataka nerazmijerna s obveznom ranjom ocjenom proporcionalnosti takve objave;

Članak 2. stavak 1. točka (m) podtočka iii. zamjenjuje se sljedećim:

- „iii. za sve izdavatelje vrijednosnih papira iz treće zemlje koji nisu spomenuti u podtočki ii., država članica u kojoj se vrijednosni papiri namjeravaju ponuditi javnosti prvi put nakon datuma stupanja na snagu Direktive 2013/50/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o izmjeni Direktive 2004/109/EZ o usklađivanju zahtjeva za transparentnoću u vezi s podacima o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni u trgovanje na uređenom tržištu, Direktive 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje i Direktive Komisije 2007/14/EZ o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Direktive 2004/109/EZ (*) ili u kojoj će biti podnesen prvi zahtjev za uvrštenje za trgovanje na uređenom tržištu prema izboru izdavatelja, ponuditelja ili osobe koja traži uvrštenje, ovisno o slučaju, pod uvjetom naknadnog odabira izdavatelja osnovanim u trećoj zemlji u sljedećim okolnostima:

- ako država članica nije određena njihovim odabirom; ili
- u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom i. podtočkom iii. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (**)

(*) SL L 294, 6.11.2013., str. 13.

(**) SL L 390, 31.12.2004., str. 38".

Članak 3.

Izmjene Direktive 2007/14/EZ

Direktiva 2007/14/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 2. briše se;
2. u članku 11. stavci 1. i 2. brišu se;
3. članak 16. briše se.

Članak 4.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom direktivom u roku od 24 mjeseca nakon dana njezinog stupanja na snagu. One o tome odmah obavještaju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 5.

Preispitivanje

Do 27. studenoga 2015., Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive, uključujući i o njezinom učinku na male i srednje izdavatelje, o primjeni sankcija, posebno o tome jesu li učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće te preispituje djelovanje i procjenjuje učinkovitost zadržanog načina izračuna broja prava glasa vezanih za finansijske instrumente iz članka 13. stavka 1.a, prvog podstavka Direktive 2004/109/EZ.

Izvješće se podnosi zajedno sa zakonodavnim prijedlogom, ako je to primjereni.

Članak 6.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 7.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 22. listopada 2013.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

V. LEŠKEVIČIUS